II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

SDĚLENÍ KOMISE

Pokyny ke krokům, které mají členské státy EU podniknout v případě pochybností o zákonnosti dřeva z druhů vedených v úmluvě CITES dováženého do EU

(2018/C 376/01)

KROKY, KTERÉ MAJÍ ČLENSKÉ STÁTY EU PODNIKNOUT V PŘÍPADĚ POCHYBNOSTÍ O ZÁKONNOSTI DŘEVA Z DRUHŮ UVEDENÝCH V ÚMLUVĚ CITES DOVÁŽENÉHO DO EU

Účelem tohoto sdělení je poskytnout pokyny příslušným orgánům členských států EU v souvislosti s prováděním nařízení EU o obchodu s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami ([1]) v situacích, kdy dodávky dřeva z druhů uvedených v Úmluvě o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES) jsou dováženy do EU s vývozním povolením vydaným orgány země vývozu, avšak existují pochybnosti, zda bylo dřevo vytěženo v souladu s příslušnými právními předpisy země těžby.

1. **Souvislosti**

Podle nařízení EU o obchodu s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami může výkonný orgán CITES členského státu EU vydat dovozní povolení CITES pouze v případě, že země vývozu vydala vývozní povolení v souladu s úmluvou CITES ([2]). To mimo jiné předpokládá, že země vývozu „se přesvědčí, že daný exemplář nebyl získán v rozporu s právními předpisy na ochranu fauny a flóry tohoto státu“ ([3]).

Podle čl. 7 odst. 6 nařízení (ES) č. 865/2006, ve znění nařízení Komise (EU) 2015/870 ([4]) „vývozní povolení a potvrzení o zpětném vývozu vydaná třetími zeměmi budou přijata pouze tehdy, pokud příslušný orgán dotyčné třetí země poskytne v případě vyžádání uspokojivé informace o tom, že exempláře byly získány v souladu s právními předpisy o ochraně dotyčných druhů“.

Ustanovení čl. 7 odst. 6 nařízení (ES) č. 865/2006 se vztahuje na všechny exempláře, pro které musí být vydáno vývozní povolení podle nařízení (ES) č. 338/97, je však zvláště důležité pro druhy dřeva. Nedávné příklady ukázaly, že členské státy EU čelí situacím, kdy musí zpracovávat žádosti o dovozní povolení pro dřevo uvedené v úmluvě CITES, u kterého existují vážné pochybnosti o zákonném původu dodávky. Dodávky jsou doprovázeny platným vývozním

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi (Úř. věst. L 61, 3.3.1997, s. 1) a jeho prováděcí předpisy, zejména: nařízení Komise (ES) č. 865/2006 ze dne 4. května 2006 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s těmito druhy (Úř. věst. L 166, 19.6.2006, s. 1); prováděcí nařízení Komise (EU) č. 792/2012 ze dne 23. srpna 2012, kterým se stanoví vzor formuláře povolení, potvrzení a dalších dokumentů uvedených v nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a mění nařízení Komise (ES) č. 865/2006 (Úř. věst. L 242, 7.9.2012, s. 13), a prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1915 ze dne 19. října 2017 o zákazu dovozu exemplářů některých druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin do Unie (Úř. věst. L 271, 20.10.2017, s. 7).

([2]) Viz čl. 4 odst. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 338/97 vztahující se na druhy uvedené v příloze B nařízení.

([3]) Viz čl. IV odst. 2 písm. b) Úmluvy o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES) vztahující se na druhy uvedené v příloze II úmluvy.

([4]) Nařízení Komise (EU) 2015/870 ze dne 5. června 2015, kterým se mění nařízení (ES) č. 865/2006 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97, pokud jde o obchod s druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 142, 6.6.2015, s. 3).

povolením vydaným zemí vývozu, které by v zásadě mělo zaručit, že země vývozu ověřila zákonný původ dřeva. Informace z různých zdrojů však mohou vrhat pochybnosti na jejich zákonný původ a na to, zda země vývozu řádně zkontrolovala, že exempláře nebyly získány v rozporu s jejími právními předpisy na ochranu fauny a flóry.

V takovéto situaci je důležité, aby členské státy EU byly ve svém přístupu důsledné a uplatňovaly rovnocennou míru kontroly zákonného původu výrobků, což by je nakonec mohlo vést k odmítnutí dovozních povolení. Důslednost napříč členskými státy EU by měla být zajištěna za pomoci těchto pokynů k výkladu čl. 7 odst. 6 nařízení (ES) č. 865/2006. Členské státy EU se vyzývají, aby používaly níže uvedené prvky individuálně a způsobem přiměřeným každé ze situací, kterou musí řešit.

2. **Status dokumentu**

Tyto pokyny byly vypracovány zaměstnanci Komise a návrh byl schválen Výborem pro otázky obchodu s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami zřízeným podle článku 18 nařízení (ES) č. 338/97, a tedy příslušnými orgány členských států.

Pokyny mají pomoci vnitrostátním orgánům při uplatňování nařízení (ES) č. 338/97. Nejsou právně závazné; jejich jediným účelem je poskytnout informace o určitých aspektech nařízení (ES) č. 865/2006 a o opatřeních považovaných za osvědčené postupy. Nenahrazují, nedoplňují ani nemění ustanovení použitelných právních předpisů Unie uvedených v oddíle 1 tohoto dokumentu, jež zůstávají právním základem, který musí být použit. Dokument by neměl být uvažován izolovaně; musí být používán ve spojení s právními předpisy, a nikoli jako samostatný odkaz. K závaznému výkladu unijního práva je příslušný pouze Soudní dvůr Evropské unie.

Dokument bude Komisí zveřejněn elektronicky a členské státy EU jej mohou zveřejnit. Výbor pro otázky obchodu s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami tento dokument přezkoumá v roce 2021.

3. **Pokyny k výkladu čl. 7 odst. 6 nařízení (ES) č. 865/2006**

Právní akty Unie musí být vykládány v souladu s jejich cíli. Článek 1 nařízení Rady (ES) č. 338/97 stanoví, že cílem uvedeného nařízení je „chránit druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a zaručit jejich zachování regulováním obchodu s nimi“. Ustanovení nařízení proto musí být vykládána způsobem, který je se jmenovaným cílem v souladu.

Kromě toho čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie stanoví, že politika v oblasti životního prostředí má být založena na zásadě obezřetnosti. To znamená, že pokud by opatření nebo politika mohly veřejnosti nebo životnímu prostředí způsobit vážnou nebo nezvratnou škodu, nedostatek úplné vědecké jistoty by neměl být použit jako důvod pro odklad nákladově efektivních opatření k zamezení takovéto škody. Cílem zásady je zajistit vyšší úroveň ochrany životního prostředí přijímáním rozhodnutí o preventivních opatřeních v případě ohrožení.

V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie platí zásada obezřetnosti mimo jiné i při výkladu a uplatňování *acquis* Unie v oblasti životního prostředí, a tedy i při výkladu a uplatňování nařízení (ES) č. 338/97. Členské státy EU by měly uplatňovat zásadu obezřetnosti při výkonu své diskreční pravomoci podle nařízení Rady (ES) č. 338/97.

Podle čl. 7 odst. 6 nařízení (ES) č. 865/2006 musí orgány CITES členských států v okamžiku přijetí žádosti o povolení dovozu exemplářů uvedených v úmluvě CITES rozhodnout, zda je nezbytné konzultovat zemi vývozu. Ustanovení čl. 7 odst. 6 nevyžaduje, aby tyto orgány konzultovaly země vývozu systematicky. Doporučuje se, aby členské státy EU při rozhodování o tom, zda by měly či neměly danou zemi v jakémkoli konkrétním případě konzultovat, zaujaly přístup založený na posouzení míry rizika.

a) **Jaké prvky by měly členské státy EU zohlednit při rozhodování o tom, zda musí zemi vývozu konzultovat?**

Členské státy EU se vyzývají, aby zohlednily tyto prvky:

— Existují informace o zemi vývozu v souvislosti s prováděním úmluvy CITES, které naznačují, že daná země možná neprovedla dostatečné kontroly k zaručení zákonnosti dodávky (například pokud se na zemi vztahují konkrétní doporučení nebo opatření stálého výboru úmluvy CITES týkající se dodržování předpisů nebo pokud by další ověřování bylo vyžadováno v obdobném případě podle nařízení EU o těžbě dřeva ([5]), ve shodě se souvisejícími pokyny ([6]))?

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 995/2010 ze dne 20. října 2010, kterým se stanoví povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky (Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 23).

([6]) Sdělení Komise ze dne 12.2.2016 – Pokyny k nařízení EU o těžbě dřeva, C(2016) 755 final, viz internetové stránky (http://ec.europa.eu/environment/forests/timber_regulation.htm).

— Existují informace ze spolehlivých zdrojů, které zřejmě ukazují, že dodávka dřeva možná nepocházela ze zákonných zdrojů?

— Existují náznaky, že se nějaká společnost v dodavatelském řetězci podílí na praktikách souvisejících s nezákonnou těžbou?

— Jak složitý je dodavatelský řetězec? Jak obtížné je dohledat zdroj dřeva?

— Existuje v dané zemi vysoké riziko korupce?

Pokud informace shromážděné při kontrole výše uvedených prvků vzbudí vážné pochybnosti, že dodávka mohla být získána v rozporu s příslušnými právními předpisy pro zachování druhů dané země vývozu, doporučuje se, aby členský stát EU kontaktoval výkonný orgán CITES země vývozu (a rovněž informoval vědecký orgán CITES dané země, a případně jeho licenční orgán(y) FLEGT [7]) a kontaktní místa FLEGT nebo lesní správy). Budoucí dovozce musí být v případě významných zpoždění o této konzultaci uvědomen [8]).

b) **Jaké informace by měly být požadovány od země vývozu?**

Doporučuje se, aby členské státy EU při rozhodování ohledně otázek, které mají být položeny zemi vývozu, zohlednily níže uvedený kontrolní seznam:

— Pro vydání vývozního povolení pro dřevo z druhů uvedených v příloze II se musí země vývozu přesvědčit, že exemplář byl získán v souladu s právními předpisy na ochranu fauny a flóry. Jaké jsou právní předpisy na ochranu fauny a flóry použitelné pro výrobky, na které se vztahuje vývozní povolení?

— Jaký je zaveden systém pro ověřování, zda jsou tyto právní předpisy splněny? Jak byl tento systém zaveden v případě dodávky, na kterou se vztahuje dotyčné vývozní povolení? Zejména jaké dokumenty byly vydány a jaké kontroly byly provedeny, aby se zajistilo dodržení požadavků na ověřování zákonnosti?

— Jsou identifikovány všechny hospodářské subjekty zapojené v rámci dodavatelského řetězce, od fáze těžby až po fázi vývozu do EU (těžba, přeprava, první a následný prodej, primární a sekundární zpracování, vývoz)? Jak byla v rámci dodavatelského řetězce zajištěna dohledatelnost dodávky, aby se zajistilo, že exempláře uvedené ve vývozním povolení odpovídají získaným exemplářům?

V případě potřeby mohou členské státy EU také vyzvat země vývozu, aby poskytly následující konkrétní informace, neboť zkušenosti ukázaly, že tyto prvky jsou často zásadní pro řádné posouzení zákonnosti dodávky dřeva:

— úplný název a adresu vyvážející společnosti,

— zeměpisný původ dřeva (region, místo koncese a související podrobnosti),

— rok, v němž bylo exportované dřevo vytěženo, a ověření, zda je dřevo vyváženo v rámci kvóty odpovídajícího roku (pokud existuje vývozní kvóta CITES nebo národní kvóta pro těžbu),

— informace týkající se plánu obhospodařování, povolení k těžbě nebo povolení ke kácení, jakož i jakékoli dodatečné relevantní informace, v závislosti na právních předpisech zavedených v zemi vývozu,

— informace týkající se míst kácení (např. pozemky a počty stromů), z nichž dřevo pochází,

— informace týkající se dohledatelnosti z míst kácení do míst zpracování nebo vývozu.

[7]) Prosazování práva, správa a obchod v oblasti lesnictví na základě sdělení Komise *Prosazování práva, správa a obchod v oblasti lesnictví (FLEGT) – Návrh akčního plánu EU*, KOM(2003) 251, a nařízení Rady (ES) č. 2173/2005 ze dne 20. prosince 2005 o zavedení režimu licencí FLEGT pro dovoz dřeva do Evropského společenství (Úř. věst. L 347, 30.12.2005, s. 1).

[8]) Viz čl. 8 odst. 3 nařízení (ES) č. 865/2006.

c) **Za jakých podmínek by mohly být informace ze zemí vývozu považovány za „uspokojivé“?**

Odpověď výkonného orgánu CITES země vývozu na výše uvedené otázky by měl členský stát dovozu Evropské unie zohlednit za účelem posouzení, zda poskytuje soudržný a spolehlivý soubor informací a poskytuje dostatečné záruky, že dodávka pochází z dřeva získaného v souladu s použitelnými právními předpisy na ochranu fauny a flóry v zemi vývozu. Pokud jsou tyto podmínky splněny a existuje opodstatněná důvěra, že poskytnuté doklady jsou platné a ověřitelné, je zapotřebí považovat dané informace za uspokojivé a dovozní povolení udělit.

Pokud jsou poskytnuté informace považovány za nedostatečné nebo chybí důležité prvky, doporučuje se, aby členské státy EU kontaktovaly zemi vývozu a chybějící prvky si vyžádaly.

Pokud navzdory pokusům získat požadované informace prvky poskytnuté zemí vývozu v reakci na výše uvedené dotazy i nadále nepostačují k učinění závěru, že exempláře byly získány v souladu s právními předpisy o ochraně dotyčných druhů, nebo pokud nebyla žádná reakce poskytnuta, členské státy by odpovídající dovozní povolení podle čl. 7 odst. 6 nařízení (ES) č. 865/2006 ([9]) neměly vydat.

V konkrétním případě zemí vývozu, které uzavřely dobrovolnou dohodu o partnerství FLEGT s EU, na základě které jsou pro dodávky dřeva vyváženého danou zemí vydávány licence FLEGT, se může stát, že vnitrostátní režim licencí dané země zahrnuje požadavek, aby dodávky dřeva uvedeného v úmluvě CITES byly doprovázeny jak vývozním povolením CITES, tak licencí FLEGT ([10]). Licence FLEGT poskytuje další ujištění ohledně zákonného původu dodávky. V těchto případech může výkonný orgán také vyžadovat informace od příslušného licenčního orgánu FLEGT země vývozu. Rovněž se doporučuje, aby v případech, kdy je licence FLEGT předložena pro dřevo uvedené v úmluvě CITES, byl informován příslušný orgán FLEGT dovážejícího členského státu EU ([11]).

d) **Jaká další opatření lze přijmout pro zajištění stejné úrovně kontroly mezi členskými státy?**

Členské státy se vyzývají, aby sdílely informace s dalšími členskými státy EU a Komisí, pokud jde o případy, kdy nebyly schopny vydat dovozní povolení z důvodu neuspokojivých nebo chybějících odpovědí na výše uvedené otázky ze strany zemí vývozu.

Aby se zajistil jednotný přístup na úrovni EU, mohla by být tato záležitost v případě nutnosti předložena expertní skupině příslušných výkonných orgánů CITES. Na základě toho by expertní skupina mohla doporučit, aby:

i. Komise kontaktovala dotyčnou zemi vývozu a sdělila obavy ohledně zákonnosti vývozů pro předmětné druhy a požadovala vysvětlení týkající se prvků, které vedly k odmítnutí vydat povolení;

ii. byly pozastaveny dovozy do všech členských států EU pro konkrétní kombinace druhů/zemí, pokud jsou informace poskytnuté zemí vývozu na žádost Komise považovány za nedostatečné. To by mohlo být provedeno na základě čl. 4 odst. 6 nařízení (ES) č. 338/97, který stanoví, že „[p]o konzultaci s dotčenými zeměmi původu regulativním postupem podle čl. 18 odst. 2 a po zvážení případného stanoviska Vědecké prověřovací skupiny může Komise vyhlásit pro dovoz do Společenství všeobecná omezení nebo omezení týkající se určitých zemí původu“;

iii. EU na tuto skutečnost upozornila sekretariát CITES a stálý výbor úmluvy CITES v rámci mechanismů dodržování úmluvy CITES ([12]).

4. **Souvislost s nařízením EU o těžbě dřeva**

Výše navržené kroky jsou zvláště důležité od nabytí účinnosti nařízení EU o těžbě dřeva v roce 2013 ([13]), které zakazuje uvádění nezákonně vytěženého dřeva na trh EU. Další informace týkající se ověřování zákonnosti podle nařízení EU o těžbě dřeva, a zejména definice „použitelných právních předpisů“ podle čl. 2 písm. h) uvedeného nařízení, jsou poskytnuty v příloze tohoto dokumentu.

([9]) Má se za to, že členské státy EU jsou rovněž oprávněny odmítnout vydání dovozního povolení na základě čl. 4 odst. 1 písm. e), čl. 4 odst. 2 písm. c) a čl. 4 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 338/97.

([10]) To se v současné době týká Indonésie, kde dřevo z druhů uvedených v úmluvě CITES podléhá také indonéskému systému zajištění zákonnosti dřeva a kde je pro vývoz takovéhoto dřeva vyžadován platný dokument V-Legal/licence FLEGT.

([11]) V souladu se sdělením Komise – Pokyny k uplatňování celních předpisů a předpisů FLEGT – Shrnutí pro veřejnost (Úř. věst. C 389, 4.11.2014, s. 2).

([12]) Viz usnesení konference CITES č. 14.3 o postupech dodržování úmluvy CITES.

([13]) Nařízení (EU) č. 995/2010.

Zvláštní pravidla pro druhy dřeva uvedené v úmluvě CITES jsou stanovena v článku 3 nařízení EU o těžbě dřeva: „Dřevo z druhů vyjmenovaných v přílohách A, B nebo C nařízení (ES) č. 338/97, které je s uvedeným nařízením a jeho prováděcími předpisy v souladu, se pro účely tohoto nařízení považuje za zákonně vytěžené“. Důvodem tohoto předpokladu je, že (jak je popsáno výše) úmluva CITES klade na strany úmluvy požadavek, aby udělovaly vývozní povolení pouze v případě, že daný druh byl získán mimo jiné v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy země vývozu.

V této souvislosti se doporučuje, aby v rámci každého členského státu EU vzájemně spolupracovaly výkonný orgán CITES na jedné straně a příslušné orgány odpovědné za provádění nařízení EU o těžbě dřeva a nařízení FLEGT ([14]) na straně druhé (zejména formou výměny informací), aby se zajistilo, že příslušné předpisy jsou v daném členském státě prováděny jednotně. V případech, kdy má výkonný orgán CITES v některém členském státě EU pochybnosti o zákonnosti dodávek dřeva, měl by informovat svůj protějšek odpovědný za provádění nařízení EU o těžbě dřeva a nařízení FLEGT, a případně příslušné donucovací orgány odpovědné za kontroly dřeva, aby mohly informace v rámci svých činností předávat dále. Obdobně příslušné orgány odpovědné za nařízení EU o těžbě dřeva a nařízení FLEGT by rovněž měly informovat své protějšky v rámci úmluvy CITES v případech, kdy obdrží informace, které se týkají nebo se mohou týkat druhů uvedených v úmluvě CITES.

Na pomoc členským státům při provádění nařízení EU o těžbě dřeva vytvořila Komise pro příslušné orgány podle nařízení EU o těžbě dřeva zabezpečenou platformu pro sdílení informací o otázkách souvisejících s nařízením EU o těžbě dřeva ([15]). Přístup k této platformě může Komise udělit také výkonným orgánům CITES s cílem pomoci všem příslušným orgánům při sdílení informací týkajících se zákonnosti dřevařských výrobků dovážených do EU. Komise také ve spolupráci s členskými státy vytvořila pokyny, které mají řešit otázky související s prováděním nařízení EU o těžbě dřeva ([16]). Pokyny lze najít na internetových stránkách Komise společně s dalšími informačními zdroji, jako jsou informační zprávy o vývoji v souvislosti s prováděním a prosazováním nařízení EU o těžbě dřeva.

K dispozici jsou další zdroje umožňující získat informace týkající se právního rámce zavedeného v některých zemích vývozu ([17]). Tyto rámce však mohou mít širší oblast působnosti než definice zákonnosti podle úmluvy CITES, tj. „[v rozporu s] právními předpisy na ochranu fauny a flóry tohoto státu“ v souladu s článkem IV úmluvy CITES.

([14]) Nařízení (ES) č. 2173/2005.

([15]) Viz internetové stránky (http://capacity4dev.ec.europa.eu/eutr-competent-authorities/dashboard).

([16]) Viz poznámka pod čarou 7.

([17]) Viz například http://gftn.panda.org/?202483/Framework-for-Assessing-Legality-of-Forestry-Operations-Timber-Processing-and-Trade. Tyto internetové stránky poskytují informace o společném rámci pro posuzování zákonnosti lesnických činností, zpracování dřeva a obchodu (známém také jako „společný rámec zákonnosti), kontrolním seznamu vytvořeném nevládními organizacemi WWF/GFTN a TRAFFIC, které mají vládám a společnostem umožnit přístup k relevantním aspektům právních předpisů, nařízení, administrativních oběžníků a smluvních povinností a tyto aspekty pochopit, neboť ovlivňují lesnické činnosti, zpracování dřeva a obchod v řadě zemí (Brazílie, Kamerun, Středoafrická republika, Čína, Kolumbie, Demokratická republika Kongo, Gabon, Indie, Indonésie, Laos, Malajsie, Myanmar/Barma, Peru, Konžská republika, Rusko a Vietnam).

PŘÍLOHA

1. **Souhra a rozdíly mezi nařízením EU o těžbě dřeva a nařízením EU o obchodu s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami**

V čl. 2 písm. f) až h) nařízení EU o těžbě dřeva se stanoví tyto definice:

„f) „zákonně vytěženým“ dřevo vytěžené v souladu s použitelnými právními předpisy v zemi původu vytěženého dřeva;

g) „nezákonně vytěženým“ dřevo vytěžené v rozporu s použitelnými právními předpisy v zemi původu vytěženého dřeva;

h) „použitelnými právními předpisy“ platné právní předpisy v zemi původu vytěženého dřeva, které upravují:

— těžební práva na dřevo v rámci legálně zveřejněných hranic,

— platby za těžební práva a dřevo, včetně povinností souvisejících s těžbou dřeva,

— těžbu dřeva, včetně právních předpisů z oblasti životního prostředí a lesnictví včetně obhospodařování lesů a zachování biologické rozmanitosti tam, kde přímo souvisí s těžbou dřeva,

— zákonná práva třetích stran týkající se využití a držby, která je dotčena těžbou dřeva, a

— obchod a cla, a to do té míry, do jaké se vztahují na odvětví lesnictví.“

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení EU o těžbě dřeva „uvádění nezákonně vytěženého dřeva nebo dřevařských výrobků z tohoto dřeva na trh se zakazuje“.

Nařízení EU o těžbě dřeva tedy vyžaduje, aby hospodářské subjekty ([1]), které uvádějí dřevařské výrobky na trh EU poprvé, vykonávaly náležitou péči, aby se zamezilo uvádění nezákonně vytěženého dřeva nebo dřevařských výrobků z tohoto dřeva na trh EU.

Nařízení EU o těžbě dřeva obsahuje odkaz na nařízení (ES) č. 338/97 v článku 3 (jak je uvedeno v oddílu 4 tohoto dokumentu). Stanoví, že dřevařské výrobky uvedené v úmluvě CITES, které jsou v souladu s nařízením (ES) č. 338/97, se pro účely nařízení EU o těžbě dřeva považují za zákonně získané. Je však důležité zdůraznit, že tento předpoklad platí pouze pro dřevařské výrobky uvedené v úmluvě CITES, které skutečně jsou v souladu s nařízením (ES) č. 338/97 a jeho prováděcími předpisy.

Důležitým rozdílem mezi oběma režimy je, že zákaz stanovený nařízením EU o těžbě dřeva se týká „uvádění na trh“, zatímco nařízení (ES) č. 338/97 se použije od okamžiku „dovozu do“ EU ([2]). Poslední uvedené nařízení ukládá povinnost od okamžiku, kdy dřevo dorazí na území EU, zatímco nařízení EU o těžbě dřeva se použije po propuštění do volného oběhu na trh.

Další rozdíl se týká oblasti působnosti „použitelných právních předpisů“ v čl. 2 písm. h) nařízení EU o těžbě dřeva (jak je uvedeno výše) a oblasti působnosti ověřování zákonného získání podle nařízení (ES) č. 338/97, které v čl. 4 odst. 1 písm. b) bodě i) odkazuje na „právní předpisy o ochraně dotyčných druhů“. Kontroly zákonnosti podle nařízení EU o těžbě dřeva tedy zahrnují některé prvky, které přesahují rámec požadavků nařízení (ES) č. 338/97.

2. **Dovozní povolení členských států EU a „zjištění zákonného získání“ zemí vývozu pro exempláře uvedené v příloze II úmluvy CITES**

Podle čl. 4 odst. 1 písm. b) bodu i) nařízení (ES) č. 338/97 může být dovozní povolení pro exempláře uvedené v úmluvě CITES vydáno členským státem EU pouze v případě, že

„žadatel předloží dokumenty dokazující, že exempláře byly získány v souladu s právními předpisy o ochraně dotyčných druhů, což v případech, kdy jsou ze třetí země dováženy exempláře druhů zařazených do příloh úmluvy, je vývozní povolení nebo potvrzení o zpětném vývozu, případně jejich kopie, které v souladu s úmluvou vydal příslušný orgán země, ze které se vývoz nebo zpětný vývoz uskutečňuje“.

Toto ustanovení zdůrazňuje, že vývozní povolení ze třetí země musí být vydáno v souladu s ustanoveními úmluvy CITES, aby mohlo být považováno za přijatelný důkaz zákonného získání dovážejícím členským státem EU.

([1]) Jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která uvádí dřevo nebo dřevařské výrobky na trh EU.
([2]) Článek 4 nařízení (ES) č. 338/97.

Podle čl. IV odst. 2 úmluvy CITES o obchodu s exempláři druhů zařazených v příloze II

„povolení k vývozu může být uděleno pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

[…] b) výkonný orgán státu vývozu se přesvědčí, že daný exemplář nebyl získán v rozporu s právními předpisy na ochranu fauny a flóry tohoto státu […]“.

Usnesení konference CITES č. 11.3 (revidováno na 17. konferenci smluvních stran) o dodržování předpisů a jejich prosazování doporučuje, že:

„e) pokud má země dovozu důvod se domnívat, že s exempláři druhů zařazených do přílohy II nebo III se obchoduje v rozporu s právními předpisy kterékoli země zapojené do transakce:

i) neprodleně informuje zemi, jejíž právní předpisy byly podle jejího názoru porušeny, a pokud možno této zemi poskytne kopie veškeré dokumentace týkající se transakce a

ii) pokud možno uplatní na danou transakci přísnější vnitrostátní opatření podle článku XIV úmluvy“.

Podle čl. 7 odst. 6 nařízení (ES) č. 865/2006 „[v]ývozní povolení a potvrzení o zpětném vývozu vydaná třetími zeměmi budou přijata pouze tehdy, pokud příslušný orgán dotyčné třetí země poskytne v případě vyžádání uspokojivé informace o tom, že exempláře byly získány v souladu s právními předpisy o ochraně dotyčných druhů“.

Na 17. zasedání konference smluvních stran CITES bylo uděleno pověření k další práci v oblasti ověřování zákonného získání ([1]). Jakmile bude tato práce dokončena, její výsledky by měly být zohledněny také v kontextu těchto pokynů.

([1]) Rozhodnutí 17. konference smluvních stran č. 17.65 až 17.68.